

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. ve věci

žalobce: D. G., nar. X
bytem X

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25/1292, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 3. 2021, č. j. X

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy (dále jen „žalovaná“) ze dne 22. 3. 2021 č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly podle ust. § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“), a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve

znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „**správní orgán I. stupně**“) ze dne 17. 12. 2020, č. j. X (dále jen „**prvostupňové rozhodnutí**“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně podle ust. § 41 odst. 3 z důvodu nesplnění podmínek podle ust. § 39 odst. 2 písm. b), c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon č. 155/1995 Sb.**“) zamítl žádost žalobce o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu.

II. Žaloba a její podstatný obsah

3. Žalobce nesouhlasil s napadeným rozhodnutím, neboť má za to, že posudková komise jedná v rozporu s jím dodanými lékařskými zprávami a tyto buď ignoruje anebo zcela obrací jejich smysl. Dále jedná v rozporu s vyhláškou č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „**vyhláška o posuzování invalidity**“).
4. Žalobce míní, že je opakovaně posuzován podle nejlehčího onemocnění a další závažnější nemoci jsou z posudku vypuštěny. Má také za to, že posudková komise v rozporu se zprávou plicního specialisty uvádí, že není dušný. Namítá rovněž, že posudkový lékař žalované jedná v rozporu s posudkem posudkového lékaře z roku 2018.
5. Napadené rozhodnutí žalobce považuje za nedostatečné a požaduje vrácení invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně, neboť je kvůli svému zdravotnímu stavu neustále perzekuován v zaměstnání.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve svém vyjádření s ohledem na namítanou nesprávnost posouzení zdravotního stavu žalobce navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, která je příslušná k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti žalobkyně pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění.
7. Za stavu v době podání vyjádření žalovaná setrvala na napadeném rozhodnutí, kteréžto je založeno na objektivním, úplném zjištění a posouzení zdravotního stavu žalobce posudkovým lékařem, jehož posudek splňuje požadavky úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti. Rovněž tak se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi a vymezuje rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce.

IV. Obsah správního spisu

8. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.
9. Dne 24. 8. 2020 podal žalobce žádost o změnu výše invalidního důchodu poskytovaného pro invaliditu prvního stupně z důvodu zhoršení zdravotního stavu.
10. Dne 17. 12. 2020 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, jímž podle ust. § 41 odst. 3 z důvodu nesplnění podmínek podle ust. § 39 odst. 2 písm. b), c) zákona č. 155/1995 Sb. žádost žalobce o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu zamítl. Správní orgán I. stupně tak rozhodl na základě posudku o invaliditě ze dne 18. 11. 2020, ve kterém posuzující lékař dospěl k závěru o poklesu pracovní schopnosti žalobce pouze o 40%, což odpovídá invaliditě prvního stupně.
11. Žalobce podal dne 11. 1. 2021 včasné námitky proti prvostupňovému rozhodnutí, ve kterých brojl proti závěrům posudkových lékařů i posudkové komise MPSV v předchozích řízeních a tyto konfrontoval se skutečností, že mu v minulosti byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně.
12. V posudku o invaliditě v námitkovém řízení ze dne 8. 3. 2021, č. j. LPS/2021/120-NR-PRH_CSSZ, vypracovaném oddělením lékařské posudkové služby žalované dospěla posuzující lékařka MUDr. L. N. k závěru, že se u žalobce jedná o pokles pracovní schopnosti o 40%. Posuzující lékařka shledala, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení podle kapitoly VI. Postižení nervové soustavy, narkolepsie, hypersomie, syndrom spánkové apnoe, položka 5b - středně těžká forma, přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, které odpovídá míra poklesu pracovní schopnosti 30 – 45 %.
13. Na základě posudku o invaliditě v rámci námitkového řízení pak žalovaná vydala napadené rozhodnutí, ve kterém se opřela o závěry a odůvodnění shora uvedeného posudku pro účely námitkového řízení.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“)], a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval přitom po projednání věci, ke kterému nařídil jednání s ohledem na potřebu provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.
15. Městský soud v Praze při posouzení dané věci vycházel zejména z následujících ustanovení právních předpisů.

16. Podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb. pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.
17. Ustanovení § 39 zákona č. 155/1995 Sb. upravuje 3 stupně invalidity z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně. V případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
18. Z výše uvedené právní úpravy vyplývá, že pojištěnec ve věku žalobce má nárok na invalidní důchod za současného splnění dvou podmínek, a sice že se stane invalidním a zároveň získá potřebnou dobu pojištění. Správní orgán není sám oprávněn zkoumat, zda a k jakému datu se žadatel stal, popř. zůstal, invalidním a v jakém stupni. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je tak závislé především na odborném lékařském posouzení (viz ust. § 8 odst. 7, 8, 9 zákona č. 582/1991 Sb.). Správní orgán je pouze oprávněn a zároveň též povinen vyhodnotit, zda lékařský posudek, ze kterého při posouzení nároku na invalidní důchod vychází, splňuje požadavky na úplnost a přesvědčivost.
19. Na základě ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.
20. V takovém posudku odborné lékařské komise se pak hodnotí celkový zdravotní stav, dochované pracovní schopnosti pojištěnce a zaujímají se v něm též posudkové závěry o invaliditě a jejím vzniku.
21. V projednávaném případě žalobce zpochybňoval závěry posudkového lékaře ohledně míry poklesu jeho pracovní schopnosti, ze kterých vycházela žalovaná. S ohledem na to soud nechal vypracovat posudek posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, která soudu předložila posudek ze dne 10. 11. 2021, č. j. SZ/2021/2053-PH-5 (dále jen „**posudek MPSV**“). Posudek MPSV pak soud provedl jako důkaz při jednání, když sám není oprávněn zdravotní stav žalobce zkoumat, neboť nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Vypracování posudku MPSV ostatně také navrhla strana žalovaná.
22. Posudek MPSV byl vypracován komisí ve složení předseda komise: MUDr. L. K., další lékař: MUDr. M. F. s odborností interní lékařství, tajemník: M. P. Z posudku vyplývá, že žalobce jednání komise byl přítomen a byla mu dána možnost při jednání komise subjektivně popsat svoje zdravotní obtíže. Žalobce byl též při jednání komise interně vyšetřen. Komise při zpracování posudku vyšla zejména z podkladů uvedených na str.

2 posudku, dokumentace PSSZ včetně odborných nálezů a spisu Městského soudu v Praze včetně žaloby. Komise měla k dispozici i zdravotnickou dokumentaci předloženou žalobcem.

23. Podle posudku MPSV rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je X se zařazením do kapitoly VI., položka 5b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, které odpovídá míra poklesu pracovní schopnosti žalobce o 35 % i s ohledem na další zdravotní obtíže žalobce.
24. Žalobní námitku ohledně dušnosti posudek MPSV vypořádal tak, že pro účely posuzování invalidity nebyla dušnost žalobce podložena odpovídajícími těžkými plicními či kardiologickými nálezy s tím, že na základě stávajících nálezů by nebylo možno usuzovat ani na invaliditu v prvním stupni. Další nemoci žalobce přitom posudková komise hodnotila jako posudkově nevýznamné.
25. Požadavky na kvalitativní stránku posudku jsou stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, např. v rozsudku ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013 – 20: *„Správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o němž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku), případně – namítal-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise).“* Dále srovnej rozsudek ze dne 25. 1. 2019, č. j. 8 Ads 138/2017 – 40: *„Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009 - 38).“*
26. V souladu s tímto rozsudkem soud uvádí, že mu nepřísluší hodnotit posudek Ministerstva práce a sociálních věcí z odborného hlediska, neboť k tomu nemá příslušné znalosti, stejně tak nemůže odborně hodnotit ani podklady, ze kterých posudek vychází. Soud může posudek hodnotit pouze z hlediska jeho celistvosti a přesvědčivosti, přitom je nezbytné též posoudit, zda existují jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Soud shledal, že posudek Ministerstva práce a sociálních věcí požadavky úplnosti skutkových zjištění a přesvědčivosti posudkových závěrů o tom, že žalobce je invalidní pro invaliditu I. stupně (resp. že pokles pracovní schopnosti žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu dosáhl hranici 35 %, nepřesáhl však hranici 49%), splňuje. Posudková komise objektivně a přesvědčivě zdůvodnila svůj závěr při posouzení procentního poklesu pracovní schopnosti žalobce. Komise rozhodovala v řádném složení, kromě předsedy komise, posudkového lékaře, byl členem též lékař

z oboru interního lékařství, tedy z oboru souvisejícího s postižením žalobce, jež uplatňoval jako příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Z posudku je zřejmé, že posudková komise hodnotila veškerou potřebnou zdravotní dokumentaci, kterou měla k dispozici, s tím, že žalobce sám ani při jednání komise neuplatňoval neúplnost dokumentace. Komise rovněž žalobce objektivně vyšetřila při jednání, kterého se žalobce zúčastnil. Žalobce ani při soudním jednání k výslovnému dotazu soudu neuplatňoval, že by posudková komise neměla k dispozici některý z podstatných podkladů, zejména pak některou z lékařských zpráv.

27. Posudková komise zhodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce zásadně v souladu s posudky zpracovanými v námitkovém, resp. nalézacím, řízení, pouze s tím rozdílem, že oproti posudkovým lékařům zjištěnou míru poklesu pracovní schopnosti žalobce snížila o dalších 5% na celkových 35%.
28. Soud nemá důvod pochybovat o správnosti závěrů posudku Ministerstva práce a sociálních věcí, neboť se jedná o posudek přesvědčivý, celistvý a úplný, který je v zásadě v souladu s předchozími dvěma závěry posudkových lékařů v daném správním řízení. V rámci ústního jednání tento posudek provedl k důkazu o míře poklesu pracovní schopnosti žalobce. Z jednání tak nevyplynuly žádné podstatné skutečnosti, zejména pak takové, které by byly způsobilé zpochybnit závěry posudkové komise. Soud pak již proto neměl potřebu provádět další dokazování, a to mimo jiné s ohledem na skutečnost, že komise měla k dispozici i zdravotnickou dokumentaci předkládanou žalobcem.
29. Co se týče žalobní námitky ohledně dušnosti žalobce, z posudku MPSV nijak nevyplývá, že by posudková komise dušnost u žalobce rozporovala. Pouze konstatovala, že příslušné nálezy nejsou natolik závažné, aby významně ovlivnily posudkový závěr.
30. Pokud jde o námitku, že byl žalobci v minulosti (konkrétně pak v roce 2018) invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně přiznán, má soud především za to, že v současném řízení nemůže být tato okolnost nijak významná, neboť změna výše invalidního důchodu z invalidity třetího stupně na invaliditu prvního stupně byla v předchozím řízení pravomocně vyřešena. Nadto lze poukázat i na skutečnost, že i v posudku o invaliditě ze dne 12. 9. 2018 č.j. LPS/2018/2194-P4_ČSSZ, jež se rovněž nachází ve správním spise, posuzující lékař mimo jiné konstatuje předpoklad zlepšení s možností přehodnocení stupně invalidity. Rovněž si lze povšimnout, že i platnost tohoto posudku byla omezena, a to do 30. 9. 2019.
31. Soud konečně neshledal ani žádné známky zaujatosti posudkové komise MPSV vůči žalobci, kteroužto v rámci soudního jednání ve svých přednesech uplatňoval prakticky jen s odkazem na to, že posudková komise nepřijala závěr podle představ žalobce. Posudek MPSV se soudu jeví jako objektivně zpracovaný s tím, že se ve svých závěrech významně neodchyluje do předchozích posudků zpracovaných posudkovými lékaři. Rovněž ani v obecné rovině z vlastní činnosti v této agendě soud dosud nezaznamenal žádné nemístné tendence komise MPSV k jakési posudkové nevstřícnosti vůči posuzovaným účastníkům.

32. Námitky žalobce uplatněné v jeho žalobě tak s ohledem na shora uvedené soud nemohl shledat důvodnými, když se s těmito navíc většinou vypořádal i sám posudek MPSV s ohledem na jejich ponejvíce odborný charakter.

VI. Závěr a náklady řízení

33. Ze shora uvedených důvodů soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto ji zamítl podle úst. § 78 odst. 7 s. ř. s.
34. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 5. ledna 2022

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D. v. r.
samosoudce

